

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Nye digte (1841)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Poetiske Skrifter", i Heiberg, Johan Ludvig: *Poetiske Skrifter*, udg. af Carl S. Petersen , 1931-32, s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heiberg_bind03-shoot-idm140684019811696/facsimile.pdf (tilgået 08. maj 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Nu vender Rødmen tilbage til din Kind;
Ja, min Elskede, glem nu Sorgen.

Saa vil vi til Staden, til vort Hjem
Rundt om Søen drage.
Men de Andre? . . . Intet vi sige dem,
Naar nu vi vende tilbage.

Der vanker ellers saa mangen Bøn
Om imorgen over at tøve,
Og baade Konen og hendes Søn
Vort Afslag vil bedrøve.

Men tidligt imorgen, naar Veiret er godt
— Og det lover os Aftenrøden —
Saa lade vi Vognen komme blot,
Og Undskyldning er ei fornøden.

Men nu lad os gaae, thi du er varm,
Og Aftenens Taager begynde.
Støt dig paa mig, giv mig din Arm,
Nu vil vi os hjemad skynde.

VI.
MODER OG SØN

FREDRIK
For silde jeg seer det, jeg kom tilkort,
Jeg føler, hun mig foragter;
Hun vender med Afsky Hovedet bort,
Hvergang jeg hende betragter.

Alt er stille, det er atter Nat,
I Huset slumre nu Alle,
Jeg vaager atter, eensom, forladt,
Og lader Modet falde.

Dog nei! I Mismods dunkle Sky
Jeg vil mig inat ei svøbe.
Nu brænd, min Lampel nu smelt, mit Bly!
Kuglerne vil jeg støbe.

Hvor svag seer saadan en Kugle dog udl
Hvor synes den ussel og ringe!
Og dog, hvor findes Mage til Bud,
Naar det gjælder Budskab at bringe?

Og lige villig og med samme Lyst
Den lader sig lydig sende
Til ham, som hviler ved et deiliigt Bryst,
Og til mig, som spottes af hende.

Til mig? O ja! det var besørget snart,
Og maaskee det just var paa Tide,
Maaskee der blev for os Alle spart
Megen kommende Qvide.

Men tyst! det pusler jo ved min Dør;
Jeg skimter et Lys, der flammer
Min Moder? Hvordan? Du sagde jo før
Godnat, og gik til dit Kammer.

GERTRUD

Ei kunde jeg sove, jeg var saa beklemt,
Det var som om Luften brændte,